

[Christmas Møller.]

den fuldkomne Planløshed, der hersker fra Regeringens Side med Hensyn til Tilrettelæggelsen af Arbejdet.

Behandlingen af dette Lovforslag er følgende: man har en Række Forhandlinger forinden; de kommer i den Forstand ikke Offentligheden ved. Man forelægger derefter et Lovforslag den 25., sætter det, som man har Ret til, til Behandling den 27., Rigsdagens Partier er parate til langvarige Forhandlinger den 28., og saa fører man i Løbet af Dagen i Dag, den 29., en Række fortrolige Forhandlinger om Forslaget; man nedsætter et Underudvalg; men da det ikke passer en at lade dette Underudvalg virkelig drøfte Lovforslaget, saa lader man det holde Møde et Kvarter, og derefter giver man i Udvalgsrådet ikke en Gengivelse af Forhandlingerne om Forslaget, men siger: saaledes skal det være.

Jeg nævner kun dette, fordi jeg har det Indtryk, at der breder sig den Opfattelse, at det er de Konservative, der har sinket Behandlingen af de Forslag, vi har til Behandling i Dag. Det er ikke de Konservative, der har sinket Forhandlingerne. Det er selve den Kendsgerning, at de 3 høje kontraherende Forligsparter har haft saa forfærdelig svært ved at forliges. Vi har ikke paa noget Tidspunkt hverken ved Fristerne eller ved ikke at have vort Arbejde parat, eller jeg for mit Vedkommende som Ordfører i denne Sag ved ikke at staa til Raadighed for Udvalget, sinket denne Sag. Jeg ønsker ved denne Lejlighed at sige, at det er ikke Rigsdagens Arbejdsform, som sinker Arbejdet. Det er selve den fantastisk slette Maade, hvorpaa Regeringen leder Arbejdet, der sinker det.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der dels er stillet i Betænkningen, dels er stillet af to ærede Medlemmer udenfor Betænkningen, og med Hensyn til Sagen i sin Helhed skal jeg gøre følgende Bemærkninger.

Udvalgets ærede Ordfører gjorde den Bemærkning, at ved dette Forslag gennemførtes altsaa 13 Mill. Kr. ny Udgift og 13 Mill. Kr. ny Understøttelse. I Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg gjorde paa min Gruppes Vegne ved første Behandling, vil jeg gerne sige, at vi benægter ikke, at det er givet, at der paa dette Omraade maa være Udgifter. Men vi kræver, i nøje Overensstemmelse med, hvad der ogsaa fra anden Side tidligere er krævet, at Regeringen giver os en Oversigt, saaledes som vi har anført i Betænkningen, over Stillingen med Hensyn til Statens Finanser i Øjeblikket

og et Overslag over Statens finansielle Situation for indeværende Finansaar.

Vi har i Udvalget anmodet om Samraad med den højtærede Socialminister og den højtærede Finansminister; vi har ikke faaet nogen af Delene. Vi har i Udvalget anmodet om at faa en officiel Redegørelse; man har fuldkommen afskaaret os derfra.

Vi har under de Forhold stillet os paa det Standpunkt, at vi har sagt: vi bestrider ikke, at Regeringens umulige og ulykkelige Politik maa bevirke, at vi ogsaa maa gaa med til en Understøttelse i disse Maaneder; men vi vil have en samlet Drøftelse og Overvejelse af hele Situationen, saa meget mere som vi er af den Anskuelse, at alle efterhaanden er ved at anerkende, at Kriseforliget kan vi lige saa godt glemme — det har jo i Virkeligheden ingen Virkning.

Vi har derfor i Udvalget givet Udtryk for, at den Krisehjælp, som vi var med til at vedtage i Juni Maaned 1932, var vi villige til at forlænge i 2 Uger for, naar denne umulige Regering altsaa var kommet saa sent med Forslaget, at give Lejlighed til, at der kunde blive Tid til at drøfte en varigere Ordning. Naar man først kommer med Forslagene den 25. April, og de skal være vedtaget den 29.—30., ja, saa er der jo ikke noget derved at gøre; saa siger vi: meget vel, 14 Dage, som der kan arbejdes i, og i hvilke meget Arbejde kunde udføres, vil vi give til en Forlængelse af denne Hjælp, og jeg tror ikke, at hverken Ministeren eller Udvalgets ærede Ordfører vil modsige, at den var bedre og forstandigere formet end den Hjælp, der her ydes. Blank Afvisning. Ikke Tale om, at man vil gøre et saadant Forsøg. I Stedet for foretog man de Uden-Udvalgsforhandlinger, som førte til det Resultat, der her foreligger.

Vi stillede endvidere det Krav, at det Forslag, vi havde fremsat om Nedsættelse af et særligt sønderjyds Udvalg, skulde gennemføres. Det er umuligt for mig at sige, hvorledes Regeringens, Regeringspartiernes eller Venstres Stilling til dette Forslag er; thi man har end ikke svaret os derpaa. Vi stillede Krav om en rimelig og forstandig Behandlingsform af de i Udvalg beroende Forslag. Man foretrak — hvad jeg forstaar efter den Maade, hvorpaa man behandler Forslagene — ikke at svare derpaa.

De Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, vil vi ikke deltage nærmere i. Vi mener, at det er fuldkommen uforvarsomt og i den Forstand passer aldeles glimrende til den fuldstændige uanstændige Behandlingsmaade, som Rigsdagens Ting